

פרשת ויקרא
חידות לפורים:

"לא ירא אלוקים". אני רוצה להתעכב על ביטוי זה. קודם לתרגמו: he did not fear the Elokim. כאילו חסר כאן תיבת "את". מלת "ירא" היא verb ועל כן המתרגם he was not fearing, אינו אלא טועה [עייין בתרגום אונקלוס]. עכשיו יש לבאר מה פירוש ביטוי זה? [עכ"פ אחד מהם] אנחנו מוצאים ביטוי זה אצל אבימלך "רק אין יראת אלוקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי". אצל יוסף: זאת עשו וחיו את אלוקים אני ירא. אצל נחמי 5

והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויִקְחוּ מֵהֶם בָּלָחֶם וַיֵּין אַחֵר כֶּסֶף שְׁקָלִים אַרְבָּעִים גָּם נִעְרִיָּהֶם שָׁלְטוּ עַל הָעָם וְאֵינִי לֹא עֲשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים.

הצד השווה שבהם: מי שיש בכחו to take advantage מאת החלש ממנו [בין בגוף בין בממון בין בחכמה=ערמה] כלומר השני הוא vulnerable. ומונע מלעשות כן, הוא הנקרא "ירא-אלוקים". והמתנהג להיפך, כלומר שרואה חבירו חסר-אונים, בלתי יודע איך ומה לעשות, והוא מכיר בחולשת חבירו, אין ער נוצט עס אויס להרע לו [בזמן הזה, על פי רוב: לקיחת רכוש..] פלוני זה נקרא "לא ירא אלוקים". עמלק ידע שישראל חלשים וחסר אונים הם במדבר unprotected. על כן באו ללחום ולזנב הנחשלים. גר מארץ נכריה אין לו שום "הגנה" מחוקי המדינה no citizenship rights על כן אים אין יראת אלוקים במקום הזה, אפשר להרוג את יצחק על דבר אשתו [כי אף אלו הפראים חששו מפני איסור אשת איש, [מסתמא היה איזה bad luck וכו' מי שנושא אשת איש. וח"ו להם להיכשל בסימנא ביש...]] כמובן שאין זה כל definitions, שהרי אחר העקידה נאמר לאברהם עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה, וכן באיוב "ירא אלוקים וסר מרע" ושם, "יראת אלקים" כולל הרבה יותר מפירוש המצומצם שביארנו.

- יש ד' פרשיות הסמוכים לפורים, איזה עוד שתי "פרשיות" קשורים עים מגילת אסתר גופא?
- איזה ארבעת תיבות רצופות נזכרים במגילת אסתר, וגם סמוך לפרשת זכור? [חכמה יתירה בחידה זו: א"א להשתמש בגוגל כדי לפתרה!]

תשובות לחידה שעברה:

- תשובות חידות שעברה: מצוות עשה מד"ס לצום ד' תעניות קדמה למצוות עשה של מקרא מגילה.
- ע"פ ירושלמי אפשר לקרות המגילה כל החודש, נמצא מיום ה' פרשת פקודי [שבוע שעברה] כבר אפשר לקרות [כי חודש אדר מתחיל מיום אדר"ח כמבואר בפוסקים לעניין בר מצווה]

ראשית גויים עמלק, ואחריתו עדי אובד
[פרשת בלעם]

עמלק הוא עם קדום, ונקרא כן על שם מייסדה, הלא הוא נכד עשו. בזמן מתן תורה התגוררו בארץ אדום, [כיום: חלק הנגב שבארץ ישראל] באר שבע ערד וכו' [[והיה להם "אלופים" [ראש של ה tribe]

שם עמלק נזכר בתורה אצל מלחמת ארבעה מלכים "ויכו את כל שדה העמלקי" אך כבר פירשו המפרשים שנקרא כן ע"ש העתיד, כי בימי אברהם עדיין לא נוסד אומה זו. אנו נפגשים הרבה באומה זו במשך תקופת שופטים ונביאים, עד שנאבדה לגמרי בימי חזק'.

ונעתיק כל המלחמות שנערכו איתם. ראשון, בצאתם ממצרים ועם ישראל עיף ויגע, ועם עמלק

שוב אנו נפגעים בעמלק בשנה השנית כשניסו המעפילים ללחום את העמלקים אשר ישבו בעמק, וד' צווה את משה שלא ללחום איתם, רק לנסוע דרך המדבר, והם העפילו לעלות ההרה וללחום איתם, ונענשו, ויכוס ויכתום עד חרמה.

בימי השופטים הציקו לישראל, כל מה שזרעו ישראל השחיתו. ואכלו את יבול ארצם גם לקחו שה ושור וחמור. עד שהושיעם ד' על יד גדעון. בשירת דבורה נזכר מני אפרים שרשם בעמלק. גם ויקבר בארץ אפרים בהר העמלקי. רואים שהתפשטו קצתם עד חלק של אפרים [שהיא רחוקה מדרום]. שמואל אמר לשאול בנבואה מאת ד' כי הגיע העת והזמן למחות את זכר עמלק. ועל מוטל עליו לערוך מלחמה ולחפש אחר כל יישובי עמלק [כנראה שכבר התיישבו בהרבה מקומות בא"י] ולעקרם ולשרשם. שאול אכן הכה את רוב עמלק לפי חרב, אך חמל על אגג מלך עמלק [כנראה, היה סבור שעצם הבושה שנתפש חי, זה "מיתתו" גם מצינו אצל עמים הקדמונים שתפשו את המלך ושמו אותו במאסר, אך לא הרגוהו [נבוכדנצר לצדקי' וליוכיץ]] אך זה נחשב לחטא גדול, שלא שמע את דבר ד' ובשביל זה נלקח המלוכה מזרעו אחריו.

בימי דוד פשטו העמלקים ושרפו את צקלג באש. דוד בא אחריהם והכם מנשף עד ערב. ולא נותר כי אים 400 איש אשר ברחו. בימי חזקי' עלו 500 מבני שמעון והכו את שארית הפליטה אשר לעמלק. [דברי הימים 1:4] אך בימי מרדכי ואסתר עדיין נשאר המן! ואף מצינו מבני בניו שלמדו תורה בבני ברק.

לפי הרמב"ם [יש סתירה בדבריו] שכתב שאחר שבא סנחריב ובלבל את כל העולם "וכבר אבד זכרם" נמצא שאין לנו עוד שבט עמלק, ונמצא

שכבר נתקיים "תמחה את זכר עמלק" כי מכיון שלא נמצא בעולם tribe מיוחד אשר מתייחסים וקוראים עצמם על שם עמלק, אף שאים יבא אליהו ויאמר שאיש הזה הוא בן אחר בן 23 דורות מעמלק, אין שום חיוב להרגו.

אך קשה לפי זה שקבעו חכז"ל קריאת פרשת זכור [והוא מה"ת] לאיזה צורך? וגם במכילתא נזכר מלחמה לד' בעמלק מדור דור. עד דורו של משיח. ועל כרחינו, שקיבלו חז"ל בתורה שבע"פ, שחוץ ממצוות מחיית שבט עמלק מן העולם, וזה נתקיים בזמן דוד, יש עוד "עמלק" שכל מי שנלחם עים גופם bodies של ישראל שבאותו דור, [בין בגופם כגון ערבים סביב א"י או איראן בזמננו, או נאציס לפני 70 שנה או נוצרים בתקופת ראשונים וכו' וכו'] בין בתורת ד' [כגון ראשי מדברי אבלוציה בזמננו או מתפקדי ומלעיגי תורה שבכתב ובע"פ, המתיימרים לדבר בשם science ומדע] הרי הם בכלל תמחה את זכר עמלק [וזה פירוש תורה שבע"פ, וקצת נרמז כן בתורה שבכתב, דאל"כ מה זה "מדור דור"] וכמובן שאין בכוחינו למחות את שמם של אלו. אבל יש לנו לשנוא אותם ולעורר איבה בליבנו, עד שנזכה בביאת משיח לעקירתם כפשוטו.

מי שרוצה להשיג הגליון נא לשלוח בקשה
weeklygilyon@gmail.com
נא לשלוח תשובות החידה ל:
weeklygilyon@gmail.com
אי נמי טקסט ל 8145-762(347)
ואשמח מאוד בכל מיני הערות והארות והשגות
יהושע גליק
אפשר לשמוע קול תחכמוני
ext.#44661 641-715-3800